— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 3 SOMMEREN 1982 14 ÅRG.

DRØMMESOMMER

Helt fantastisk! Dette mener vi er en betegnelse som passer godt på sommeren 1982. For maken til sommer skal vi vel langt tilbake for å finne. Vi husker alle tørkesomrene i 1974, 75 og 76, for ikke å snakke om i 1959. Det var også fine, solrike somre, men de hadde alle det til felles at de var usedvanlig tørre. Vi må bare medgi at også sommeren i år var tørr, men det ble aldri noe katastrofepreg, og tørkeskadene var forholdsvis beskjedne.
Men la oss ta det litt mer detaljert: Etter en kald og våt mai, slo sommeren til for fullt i juni. Sol og varme nesten hver dag, 20 - 25 gr. Det var helt herlig, men det begynte altså å bli noe tørt. Mot slutten av måneden fikk vi rikelig med regn, som fylte opp brønner og kilder. Det var nok ikke fritt for at vi tenkte at nå har vi hatt sommeren for i år. Men den gang ei! Juli fortsatte med sol og varme, for ikke å snakke om første del av august. Dag etter dag, ja faktisk uke etter uke, var det ikke en sky så stor som en fem-øre som dekket for solen. De første ukene av aug. lå tempen på 24 - 26 gr. lokalt oppe i 30 gr. Folk svettet i tropevarmen og søkte ly i skyggen. Det var rolig og stille vær og båttrafikken var enorm. Ute på de ytterste skjær, på de mest tenkelige og utenkelige steder, lå det båter med folk som slikket sol. Og så mange brune kropper har det vel sjelden vært å se. Det var også et yrende badeliv, og med en sjøtemp. på 22-23 gr. selv langt ute i skjærgården, var det en sann fornøyelse å plaske rundt i det våte

element. Men med en slik varme, begynte det også å bli temmelig tørt. Bjørka gulnet og bladene falt, som sent på høsten. Men så, fra den 9. aug. kom omslaget. Det ble noe kjøligere og vi fikk litt regn og regnbyger i tiden som fulgte. Høstprosessen stoppet opp og alt ble grønt og frodig igjen. Det kom vann i de fleste brønner, selv om det ikke var så store nedbørmengder. Det var ganske bra vær langt ut i august, men regnbyene kom hyppigere etter hvert, og en lang og herlig sommer var over for denne gang. Men minnene om drømmesommeren 1982 vil forhåpentligvis leve lenge hos de fleste.

Helselagets årlige tur gikk i år til Eiken Rek. hjem, hvor en var så heldige å bli vist rundt. Rek.hjemmet, som Nasjonalforeningen står for, er helt nytt, og helselaget har vært med og støttet dette arbeidet i flere år. Deretter gikk turen til Lyngdal, hvor en hadde middag på kafeen ved Rosfjorden. Videre gikk turen til Loshavn på Lista. Her regnet det så det pøste, og en måtte ty inn på bedehuset og drikke kaffen. Det var dumt at en ikke fikk se seg rundt der på grunn av regnet, for Loshavn må vel regnes som en av perlene langs kysten. Men tross dette var turen meget vellykket.

Eldreturen med Skjernøyas Vel gikk i år til Åseral, til bygdeutstillingen der. Turen gikk først til Hornes, hvor en overvar gudstjenesten, etterpå var det middag på Evje. Herfra gikk turen videre over til Åseral, og mange benyttet anledningen til å handle, på utstillingens siste dag. Dette var søndag 1. august og det var enormt varmt. Det var 45 deltagere, hvoriblant noen norskamerikanere.

LITT MILJØVERN.

Mens det for en del år siden var et stort oljesøl langs kysten og strendene her utenfor, har oljesølet de siste årene minket og strendene er så å si rene. Men nå har et annet oljeprodukt overtatt, nemlig plasten. Nå, etter den første høstkuling med pålandsvind og strøm, flot det plast-avfall over alt. Strømrasler på sjøen, som før var fulle av tang og rekved, var fulle av plast i alle farger og fasonger. Tror alle europeiske språk var representert. Det jeg lurer på er om skip og båter bare dumper avfallet rett i sjøen? Hvis så er tilfelle, er det ikke rart om Nordsjøen snart ser ut som en søppelkum. Tenk bare på hvor mye søppel det kommer fra en cruisebåt med 2000 passasjerer. Det har passert mange av dem ut forbi her i sommer. Disse skulle en tro har forbrenningsovn ombord. Ikke vet jeg, men et sted kommer all plasten fra, det er sikkert. Og dette må stoppes før en ulykke skjer. Med plast i propellen er en helt hjelpeløse. Hørte om en vestfra som fisket laks med kilenot. Han så ikke nota på 2 dager og trodde han hadde mistet den. Men så viste det seg at den var gått helt full av plast og strømmen hadde tatt tak i dette og lagt nota flat på bunnen.

Er det noen av leserne som har seilt til sjøs som vet hvor all denne plasten kommer fra? Mistanken går til skipstrafikken, men småbåt-trafikken langs kysten kan jo også ha sin del av skylden. --------

SKJERNØYPOSTEN

Redaktör: Sigurd Aalvik
Tlf. 68611.
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvald Jenssen.
Adr. Skjernöy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 5 42 53 68.
Kontakt i U.S.A.
Mrs. Elinor Kristiansen.
Adr. 853 - 58st.
Brooklyn N.Y. 11220
Abonnementspris pr. år kr. 10,-
U.S.A. $ 2.-

LITT FISKEPRAT

Makrellfisket er i gang fo fullt, og i det siste er det tatt gode notatfangster utenfor her. "Loppa" av Dyrstad gjorde et kjempekast mellom Udvaar og Songvår, og måtte ha hjelp av en annen notbåt. De fikk berget 9500 kg. men store mengder gikk ut da nota gikk under på grunn av fisketyngda.
Der er som kjent 3 båter fra øya som driver med snurpenot: "Gavla" fra Ytre Farestad og "Loppa" og "Loggi" fra Dyrstad. Beste resultat til denne tid er på omlag 30 tonn.
Drivgarnsfisket etter makrell har vært dårligere her utenfor enn de siste årene. Så Dyrstadgudan, med skøyta "Merceno", har i den senere tid fisket med garn utenfor Haugesund. Fangsten i sommer ligger totalt på ca. 75 tonn. Det er svært bra fangst, men det er jo også en ganske lang sesong. De har nå lagt om til dorging ute på Revet.
Der er forøvrig flere ungguder fra øya som har vært med på drivgarnsfiske i år, med skøyter fra Flekkerøy til Lindesnes. Ca. 8 stykker har drevet med dette, med til dels bra resultat. De fleste av disse driver nå med dorging ute på Revet, med egne båter. Det er ganske kraftige båter de har, delvis dekkede båter av sjarktypen og delvis store halvdekkede motorbåter. Alle er utstyrt med bl.a. walkie-talkie så de kan varsle fra om noe går galt. Også Atle Abrahamsen, Valvik (30) har gått til anskaffelse av en slik motorbåt i år. Så en kan si fiskeryrket har fått en "ny giv" her i distriktet.
Ellers er det blitt mindre på dorg i år enn tidligere, men i det siste har det tatt seg opp en del. Det har vært tatt ukefangst på 5,5 tonn, med dagsfangst på 1600 kg. Ikke dårlig av en mann. Været har også mye å si, da de ofte kjører 4-5-6 timer ut til feltet. Da skal de helst ikke ha for frisk vestavind når de skal tilbake igjen.

Selvsagt har også Torgeir Berge vært med på drivgarnsfisket med sin motorbåt, langt ute til havs. Resultatet har vært noe dårligere enn i fjor.

Et godt tegn er det at makrellen er så liten i år, mest kult, som den kalles, ca. 3-5 stk. pr kg. Det viser at rekrutteringen er god og med utsikter til et godt fiske i årene framover.
Skrev i forrige nr. at det var tvilsomt om det kom laksegarn i sjøen her ute i sommer. Men så viser det seg at i alle fall 4 kilenøter har vært ute rundt på øya. Det har vært fisket ved Hjelmen, Fiskodden på Ryvingen

Til s. 4

Samlingsfesten er søndag 5. sept. kl. I6.00, hvor vi da starter opp igjen etter sommerferien. Vi nevner en gaveutlodning fredag I7. sept. og krabbefest 8. okt. Videre en kakeutlodning med inntekt til bibelskolen i Grimstad, fredag 29. okt. En møteuke vil bli fra 3. nov. og et festlig samvær I2. nov. Vi synger jula inn lørdag I8. des. og julefesten vil bli som tradisjonelt den 28. des. med barnefesten dagen etter.

I høst vil det bli startet opp en kveldsbibelskole som vil gå over 6 kvelder. Den vil starte opp tirsdag 2I. sept. og vil holdes annenhver tirsdag og emnet er Efeserbrevet. Skolen vil fungere slik at Oddvar Tveito som skal lede, vil holde et innlegg og så vil det bli gruppestudie over emnet. Skolen er ganske enkel og gjelder for ung og gammel.

Vi hadde en fin tur til Landøy søndag 20. juni, hvor folk møtte fulltallig opp. Det var så mange båter at det nesten ikke var plass ved bryggene. I tillegg blåste det friskt av vestsydvest, så det var litt vanskelig å fortøye i Sørhavna. Vi møttes oppe ved skolehuset til kaffe, og der var det også andakt av res.kap. Hallingstad. Det er en ren opplevelse å spasere rundt på landøy, og se på de fine, gamle og velholdte husene og sjøbodene. Og så alle gjerdestolpene og wirene da. Gjerdestolpene er skipsplanker fra begynnelsen av dette århundre, da det ble hugget opp seilskuter på Farestad. Wirene stammer fra riggen på skutene.

Fredag 23. august var det den tradisjonelle fisketuren og i år gikk den til Sandøy. Det var en fin kveldsstund og nesten vindstille. I år var det i tillegg til fiskekonkurransen, også lagt opp til et rebusløp. Prost Stensager var med og holdt andakten. Det var god oppslutning.

På forsommeren skiftet vi ut hjørnebordene på kapellet. Så nå skulle bygget være i orden utvendig, så nær som litt maling som vil bli gjort til våren. Det ble også satt opp nytt gjerde på sørsiden av veien. Så ønsker vi alle hjertelig velkommen til Ungdomsforeningens samlinger utover høsten og vinteren. ----------

Fiskeprat (fra s. 3)

ved Naudsfjellet og Oddeknobben. Og det viste seg å være noe bedre med laks enn de siste årene. I ett av garnene ble det tatt ca. 20 laks og sveler, og noe mindre i de andre, så laksen er ikke helt forsvunnet. Ellers har det vært bra med torsk, kolje osv. på snøre og pilk, pluss makrell og sei på rigle. Så det har vært lett å få kokefisk, bare en var oppe før hanen galte.-- Når dette skrives er vi i slutten av aug. så det kan ennå bli gode fangster både med dorg og not. Makrellen blir senere og senere for hvert år, med fangster langt ut i oktober. I. okt. starter hummerfisket. Forhåpningene er heller små, men det kommer vi tilbake til i neste nr. av Skjernøyposten.

FRA SKJERNØYA I SVUNNEN TID.

German Gabrielsen forteller.

For noen år tilbake hadde bladet "Lindesnes" en samtale med German Gabrielsen, hvor han forteller om hendelser han selv har opplevd, eller husker andre har fortalt, fra mange år tilbake. Skjernøyposten har fått lov til å gjengi noe fra denne beretning, som vi tror vil interessere mange. Vi har sakset følgende:

-- Vi kan følge min fars slekt tilbake til I700-tallet, og min mors helt tilbake til I400-tallet, forteller German. Jeg har nedskrevet på papiret og i hukommelsen, mange rare og interessante ting fra år tilbake.--- Han fortalte at Skjernøysund hadde sin glanstid og var et travelt handelssted fra begynnelsen av I600-tallet og utover. I slutten av samme århundre fantes det vertshus/gjestgiveri i sundet, i dag benyttet som feriehus av en Mandalsfamilie. Han fortalte om branner som la de indre områder av øya og Rosnes øde og som ikke ble bygd opp igjen fordi danskekongen ga I500 danske riksdaler til oppbyggingen på betingelse av at husene ble lagt nærmere sjøkanten. Han fortalte om baunetidens bålbrenning på fjelltopper for å varsle fiender, og som ble avløst av kystvaktstasjoner -for Skjernøyas vedkommende på Høgevarden i I889. --- Han fortalte også om lærere i I4-I5-årsalderen, som omkring I800 av biskopen ble funnet skikket til å undervise i området Tregde, Landøy, Skogsøy og Skjernøy. Og om disse lærernes avløsere som spilte salmodikon og bøtet makrellgarn i timene. Om forretningsdrift på øya fra I892, og en av de første motorbåter i I9II. Om elektrisitetens inntog en høstdag i I922 og radioen i 30-årene.

Var man unggutt og det ikke var plass fars eller onkels fiskebåt - ei heller behov for losgutt - ja, så var det å reise på sjøen. Man var enten fisker, los eller sjømann fo I00-I50 år siden på Skjernøy. Kvinnene stelte på gården. Man var selvhjulpne når det gjaldt kjøtt i saltedunkene og poteter i bingen på den tiden. Ja, selv kornsorter som havre, bygg og hvete ble dyrket. Med "fløyel" ble aksene slått løs, og så bar det avsted til mølle i Harkmark for å male. Da Frostestad møll i Halse ble anlagt, gikk ferden dit. Sjøveien var kortere og enklere i den retning. Alt ble grovmalt. Fint mel var noe man sjelden spanderte, og det ble kjøpt. De unge jentene som var "til overs" i hjemmene, søkte seg gjerne post i byen, Mandal og Kristiansand. -- Både fiske og losing foregikk med åpne båter, årer og seil var framdriften, forteller German.

Det ble seilt over til danske-revet og pilket torsk. Denne ble så saltet og tørket til den kjente Farestad-klippfisken. Det var hummer-og laksefisket som talte mest når det gjaldt inntekter. Også i min barndom og ungdom, over i århundreskiftet, var det nok skralt med hummer. En sesong med 400 hummer på 200 teiner var ikke uvanlig. Det noe magre utbyttet kom helst av at det var så mange om havets rikdommer.

Farløse barn var ingen sjeldenhet på Skjernøya på I8-I900-tallet. Ett eneste uvær gjorde 22 barn farløse da 4 loser "gikk ned". Det var ikke bare godt å være mor og hustru i den tiden. Min bestemor mistet tre sønner og en svigersønn, forteller German. Angsten lå som et mareritt over enkelte. -- I I920-årene lå redningsskøyta stasjonert på Skjernøya, dengang med seil og med skipper Knutsen og to mann som mannskap. Knutsen "passet på sine" i ruskevær. Ble fiskebåtene sene under arbeidet med å dra bakkeliner, lå Knutsen og krysset inne i mellom de slitne havets sønner. Og ved endt arbeid, tok han hele flåten på slep og fikk ung og gammel trygt i havn. Like før krigen fikk redningsskøyta motor ombord. --Jeg kan huske en av de første motorbåter her ute. Det var den dyktige fiskeren Gabriel Torkildsen som kjøpte seg en to-takter i I9II. Vi andre

var svært nyskjerrige på vidunderet, ville gjerne ombord for å se nærmere. Og Gabriel lå og sveiv. Det var ikke alltid han hadde helet med seg, og måtte ro, motor til tross. Tror det kom av at den gikk på parafin. Hadde han brukt bensin hadde vel også motoren gått bedre.--- Man hadde det godt på Skjernøya, tross slit og strev for det daglige brød. Jorda var god og fruktbar, alle hadde ei ku eller to, sauer ble "klausatt" på holmene utforbi. Det var antall holmer som hørte til hvert bruk, som bestemte hvor mange sauer man kunne holde.
Var man I4-I5 år, behersket lese- og skrivekunsten godt, og ellers kunne tenke seg lærergjerningen, fant biskopen gjerne de unge skikket for oppgaven. Allerede på I800-tallet ble barn på Tregde, Landøy, Skogsøy og Skjernøy undervist av såpass unge lærere. De ambulerte mellom øyene og tok seg vel av undervisningen. Senere kom det som ble kalt "umgangsskole". Germans bestefar leiet bort rom til dette bruk. Også i "fortellerens" hjem ble det i sin tid drevet skole, omkring I822, og på den tid Germans foreldre var barn. Når det gjelder ugagn og støy, tror jeg ikke datidens barn var bedre enn de nåværende. Min far kunne i hvert fall fortelle at de en gang bråkte slik i skolestua at kakkelovnen, som stod på en trekrakk, ramlet overende. I den samme stua ble det spilt på salmodikon, et ganske enkelt strykeinstrument. Man ble ikke fet av lærerlønnen på den tiden. Det var om å gjøre å sørge for mat i grytene i tillegg. Fisket var et kjærkomment tilskudd, og for ikke å kaste bort tiden, ble gjerne garnet bøtet i skolestua mens undervisningen pågikk. Det fortelles at støv fra garnet og fra inntørkede maneter, satte i gang den rene nyseepidemi. Nils Fodnebø og Tallak Finkelsen fra Holum/Øyslebø- traktene, er noen lærernavn fra den tiden. Denne form for omgangsskole foregikk fram til I870-årene. Skernøy var delt i to skolekretser: Skjernøysund, Dyrstad og Valvik som en krets, og Berge, Farestad og Rosnes som den andre. Det bodde en hel del mennesker på øya i den tiden før Amerikafeberen også grep fatt i Skjernøybefolkningen. Mot slutten av I800-tallet bodde omkring 3I0 personer på øya, dette befolkningstallet økte med 60 i de nærmeste 20 år. Da omgangsskolen opphørte omkring I872, flyttet skolebarna inn i nytt skolehus, som lå omtrent der skolehuset på Farestad ligger i dag. De faste oppsitterne skulle betale kr. 27 hver som byggekosnadstilskudd, ungkarene slapp noe billigere. I dette skolehuset hentet barna sin lærdom fram til I928-29 da huset ble flyttet til Kolstad i Gjervollstad krets, hvor det fremdeles fungerer som grendehus. Dette beskjedne skolehus ble avløst av et større som bare skulle få stå i fem år før det brant ned, som resultat av et fyrstikk-eksperiment. Skolehuset som står i dag ble bygd på murene på branntomten og brukes stadig i dag.
Konfirmasjonsforberedelsene måtte man til Mandal for å få del i. Guttene rodde eller seilte. Var det virkelig uvær rodde man til Omland og gikk derfra. Ellers var det å ta seg fram til Kleven. Gutter og jenter gikk og leste hver for seg, og det falt seg slik at jentene var så heldige at deres lesedag falt på rutebåtens ankomstdag. Denne båten gikk fra Mandal til Ås, med retur om Landøy og Skjernøy. Så de kom seg noenlunde trygt og tørt fram til byen. Dette var i tiden like før første verdenskrig.
I denne tiden tok den driftige Stjerno kristelige Ungdomsforening på seg oppgaven med å få bygd et ungdomslokale. Med startkapital på kr. I000.- som denne foreningen fikk i gave av konsul Sveås, sammen med et rentefritt lån i Mandal Sparebank, og støtte fra Skjernøyfolk som var reist over til Amerika, ble lokalet reist. Det er det samme lokalet som i dag er Skjernøy kapell. Lokalet var ikke

mer enn såvidt reist, da man fikk det innviet til kirkelig bruk ved sogneprest Arctander. Det var den samme sogneprest som ble hentet i Mandal til gudstjenestene på Skjernøy. Man hadde anledning til å benytte lokalet til dette opptil I2 ganger i året. Vår forteller har mer enn en gang vært med til byen for å hente sognepresten og fått lov til å bære prestens veske til Kleven, hvor båtskyssen lå og ventet. German husker at Arctander alltid hilste sin skysskar med ordene: "Vent til jeg har røkt opp sigaren."

Elektrisiteten gjorde også sitt inntog på øya. En høstdag i I922 kunne strømabonenter for første gang fryde seg over et nytt lys i stuene. Min bror og jeg hadde, for første gang i historien, halt i land en pengelotteri-gevinst. For denne gevinsten kjøpte vi elektriske "lysekroner" til stuene våre. Lysekronene bestod av ei lyspære i ledning ned fra taket med en glasskuppel/skjerm over. Det var helt fantastisk å oppleve overgangen fra parafin til elektrisitet. Vi spanderte på oss en kokeplate som ble brukt til kaffekoking. Den var på 200 watt med svært god effekt. ---Radioen fant veien til øya vår omkring I930. Det var ikke så stor overgang fordi vi hadde hørt om denne og hørt den i en tid før vi fikk den selv. Men jeg husker en nabo av oss, en eldre dame, som jeg mener å huske var ganske klar til tross for sin alder. Hun ville skjenke mannen i radioen kaffe.

Allerede i I892 fikk man forretning på Skjernøy. Det var Aktie Forbruksforeningen som slo seg ned der ute. En andel i forretningen kostet 50 kroner. Jens Jørgensen, tidligere styrmann, drev forretningen i noen år. Han var ikke å finne fast bak disken, men måtte hentes fra åker eller hus når det skulle handles. Det er fremdeles øyas befolkning som eier butikken der ute. I dag heter den Skjernøys Handelslag. ----------

Dette er noe som vi har plukket ut, som vi tror vil ha interesse. Vi skulle bare ønske at vi kunne gjengi de gamle billedene som fulgte artikkelen, men det kan vi dessverre ikke med vårt utstyr.

SMÅNYTT FRA ØYA!

Sankt Hans-aftenen ble også i år en uforglemmelig kveld. Det blåste litt friskt utpå dagen, men vinden stilnet av hen på kvelden. Bål var det i år på moloen på Dyrstad og på fjellene i Valvikstranda (der som det gjerne blåser bestandig) og kvelden var fin og varm. Et uhell skjedde her i forbindelse med opptenning av bålet. Det ble nemlig brukt bensin til opptenningen, og da fjellet var oppvarmet av sola forgasset bensinen med en gang, og da vedkommende heiv inn fyrstikkene sa det pang, og flammene gikk flere meter til værs. Gutten ble stygt forbrent på armene og litt i ansiktet. Altså: Bruk aldri bensin til å gjøre opp ild!

Bål var det også flere steder på utsiden av øya, mens en heller vil si det var mindre i Nordfjorden. Men likevel lyste det fra mange bål, og en del fyrverkeri var også å se. Men en ting er sikkert, aldri har det vært så mange båter på Nordfjorden en Sankt Hans-aften. Båter, små og store, lå tett i tett, og stemningen var høy. Det så også ut som alle hadde god tid, da alle kjørte forsiktig. En av skøytene hadde et band til å spille på dekk, og gjennom høyttalere lød det rockemusikk over hele Nordfjorden. Ikontrast til dette var misjonsbåten, som nylig var innkjøpt fra sverige og som drev

evangelisering langs sørlandskysten, på besøk i Mandal. Båten hadde en del skoleungdommer ombord, og disse kristne ungdommene stod og sang hele tiden, mens båten gled sakte inn fjorden, inn Rosnesvågen og Tregdefjorden.- Ja, det var i det hele en uforglemmelig kveld, det er sikkert. ----------

Mens vi er inne på det med sjø og båter, så har Mandal aldri hatt besøk av så mange lydtbåter som i år. En jevn strøm har gått ut og inn elva hele sesongen, og for ikke å snakke om gjennom Skjernøysund. Men så har også sommeren vært enestående. Det ser ut til at seilbåtene har øket godt i antall. Skulle tro at det var for at dieselen er blitt så mye dyrere, men det stemmer vel ikke helt, for flesteparten gikk for motor, med seilene nede. Mange her på øya har også skaffet seg fine turbåter og store fiskebåter, og i år var det mange Skjernøyfolk som ferierte langs sørlandskysten. For de fleste var målet Grimstad, men flere gikk enda lenger. Tror ikke det har vært så mange Skjernøyfolk som har feriert i båt før. --------

Flere av ungdommene her ute drider idrett og er med i idrettsklubber i Mandal. På Mandalskameratenes damelag i fotball, som ligger på topp i sin serie i Vest-Agder, spiller 3 spreke Skjernøyjenter: Lene Winje, Elinor Winje og Berit Jacobsen. Vi ønsker dem lykke til og tør kanskje på forhånd gratulere med et seriemesterskap?
Også i gutte-og pikeklassen og i lilleputtklassen er Skjernøya godt representert, så det viser seg at vi sårt trenger en fotballbane. Idrettslaget har nå fått grønt lys for utvidelse av skoleplassen på Farestad. Men om den blir så stor at den kan brukes til fotballbane er vel tvilsomt. Da måtte nok hele Kjøsdalsbukta tørrlegges og det blir nok et langt større og dyrere prosjekt. --------

Skjernøydagen, med auksjon og loppemarked, ble holdt fredag 16. juli. Det var midt i fellesferien og et stort innrykk av folk. Det ble solgt kaffe og nystekte vafler, samt nykokte krabber. Inne i skolehuset var det kafeteria. Skjernøyfolk og turister hadde samlet seg fra nær og fjern, og her kunne en treffe kjentfolk en ikke hadde sett på lange tider.
Som auksjonarius hadde de fått tak i "mexikaneren" Martin Berge, og denne oppgaven greidde han på en utmerket måte. Folk var kjøpelystne og budene falt tatt. Der var også mange fine ting, både av bruksgjenstander og såkalte antikviteter.
Resultatet ble også meget bra, ca. kr 22.000 brutto, og det er en del mer enn i fjor.
Men det var fire forskjellige lag som var gått sammen om arrangementet, så pengene kommer sikkert vel med. --------

Vår medarbeider Neivald Jensen, som arbeider på ligningskontoret, har reist til Oslo for å gå på skole og videreutdanne seg i sitt fag. Skolen varer hele vinteren og han har fått leilighet der inne og vil ta familien med seg, så lenge skolen varer. Vi ønsker ham lykke til.
Vi stod litt "i beit" da Norvald reiste, da han har tatt seg av bl.a. stensileringen. Men nå har Gerd Langeland vært så grei og lovt å hjelpe oss med dette. Hun skal bli journalist, og mange har vel alt sett hennes innlegg i "Lindesnes". Hun er for øvrig nærmeste nabo til Norvald, på Dyrstad. Vi sier takk for at hun vil hjelpe oss, og ønsker vel møtt.

I tider mens det ennå gikk kyr og beitet i Rosnes-og Farestad skauen, var det ikke muligheter for noen større vekster å vokse opp. Selv lyngen hadde en hard tid for å greie seg. Men da så det også grønt

og fint ut om våren når kyrene ble sluppet på beite. Sletter som Korte- og Langemyra var som den frodigste eng. De var gjeret av for dyrene, da de ble slått og høyet fraktet hjem i båt til de forskjellige eierne. Alt dette er forandret nå. I mange år var det ikke engang en sau som godtgjorde seg av grasset der ute. Lyng og einer overtok, og dekket snart det meste av beitemarka. Det ble gjort forsøk på å plante trær, gran og furu ute i Rosnesskauen, og ca. et par hundre av disse er i dag halv-store trær. Men det er naturen selv som har sørget for det meste av treplantingen. Et utall av trær, særlig bjørk og furu, men også noen rogn og eik, voksen nå opp over alt der ute. Særlig i myrene har bjørka slått rot og ser ut til å trives. Det er nok helst på Farestadsiden at det er blitt ganske store trær av det. Så den som kommer ut i Rosnes-og Farestad skauen om I0 - 20 år, vil nok oppdage at områdene bærer sine navn med rette.--------

Badelivet i Farestadkjødna har blomstret som aldri før. Mange så det også som en nødvendighet, da brønnene var tomme og det var den eneste måten å få vaske seg på. Ja, det er herlig å bade i vann som er 24-25-26 grader. Kjødnevannet ble også brukt til å fylle brønnene på Farestad. Og det ble også brukt til å drikke, riktignok ibandet med saft, og det ble påstått at det var like godt som brønnvann, og alle lever fremdeles! Til å fylle brønnene sto det to pumper, som gikk på bensin; og bråkte noe helt forferdelig. Særlig om kveldene da det var helt stille ellers.----

En rekke Skjernøy-amerikanere har besøkt øya i sommer. De første som kom i juni var Lillian og George Boyle, hun kommer fra Berge. Ellers var Irene og Alf Salvesen, sønnen Evrett, svigerdatter Barbara og deres sønn Evrett jr. hjemme i huset deres på Ytre Farestad. Ruth og Syvert Syvertsen var også på gamle tomter på Rosnes, og Elinor og Kiler Kristiansen var som vanlig på plass i bungalowen sin på Nedre Farestad. Ellers var også Mimmi og Willy Hille (hun kommer fra Rosnes) hjemme. Nevnes må også Agathe Thompsen, som var mye på Skjernøya i sin barndom, som var en tur hos sin tante, Martha Berge. Dette er alle vi har sett, men det kan jo ha vært flere som vi ikke har registrert. Vi hadde jo i år en alle tiders sommer, så vi håper at de koste og gledet seg med slekt og venner, og at de snart tar turen hjem igjen.--------

Mens de fleste farer over havet fra vest mot øst, har Guttorm og Birgit Jenssen tenkt seg den motsatte vei. De tar en tur til Amerika i oktober. Vi ønsker god tur.--------

Det er i år bare 3 nye skolebarn fra øya. Det er Mona Jenssen, Ingrid Jenssen og Bernt Kristiansen, alle fra Nedre Farestad, som begynner på den lange vei mot lærdommens tinder.

Vigdis og Georg Walvick er nå i full gang med å bygge om huset i "Fidja" som mor til Georg eier, og skal bosette seg der. Huset er nå blitt dobbelt så stort, og meget pent, med en stor kvist på forsiden og en mindre på baksiden. I tillegg er det et tilbygg. Huset til Vigdis og Georg er solgt til Elly og Sverre Fjermestad, som bor i Skjernøysund. Og de på sin side har solgt sitt hus som fritidsbolig til Melvin Tronstad, Mandal.--------

Også Else og Kjell Grøsfield har bygget på huset til hennes mor, Anna Berge, og det tar seg nå meget pent ut. Så litt foregår der da på byggefronten, selv om det ikke er det store suset.--------

Det var forbausene lite "man-
[illegible] De begge badende å
kunne føle seg nokså trygge og
fiskerne fikk lite i sine red-
skaper. De mener det var det
varme vannet som gjorde at den
"sokk seg ned". Nå på sensom-
meren er det heller blitt en
del av dem.--------

Skjernøymarsjen, som i år gikk
for 7. gang, samlet bare ca.370
deltagere. Dette til tross for
at løypene skulle være de aller
beste. I-mila gikk rundt øya og
bøyde av ved Hestebakken, opp
over Høgevarden og ned til Ytre
Farestad, mens 2-mila fortsatte
rundt Ystevåa til Rosnesskauen
og tilbake over hengebrua.
Det første var Skjernøymarsjen
oppe i II00 deltagere, men opp-
slutningen synes å være avtag-
ende for alle marsjer. Det er
litt synd, da det er en fin
form for mosjon og en fin tur
ute i skog og mark, både for
gammel og ung.--------

At sauene kan få lam langt utpå
sommeren har vi hørt om før, men
Reimert Berge har en sau som vi
tror har slått rekorden i så må-
te. Den nedkom med et lam freg-
ag I3. august.
Eller hva sier [illegible]

Vi kommer med et lite hjerte-
sukk nå igjen. Det gjelder å
få noe mer stoff til avisen.
Vi har hatt noen stykker som
har vært svært flinke til å
skrive, vi kan bare nevne navn
som Jacob Abrahamsen, Einar
Stjernesund og mange andre,
men i den senere tid er det
altså dabbet ganske mye av.
Særlig lite har vi hørt lite fra
den andre siden av havet de
siste årene, og der er nå enda
nær 40 abonnenter der over. Så
nå gjelder det å ta sin
penn i sin hånd for at til-
skrive oss noe ord". Og det
gjelder også hom til lands.
Vi venter med lengsel.--------

Vi er kommet et stykke ut i
september og det lir mot høst.
Noen virkelig høststorm har vi
ikke hatt ennå, men temmelig
frisk vestakuling noen ganger.
Regnbyger har vi hatt ganske
mye av, men ikke de store høst-
regnværene som vi ofte har.
I det store og hele et rimelig
bra høstvær. Men luften har
fått et skarpt drag og vi vet
hva som ligger foran oss. Men
fyr på peisen, og en god bok i
sofakroken er heller ikke å
forakte. -- Vi takker for oss
og er tilbake når adventslyse-
ne tennes i de tusen hjem.